

บทที่ 2

กระบวนการผลิตภาพยนตร์

Production System

กระบวนการผลิตภาพยนตร์

(Production System)

กระบวนการผลิตภาพยนตร์ ประกอบด้วยวิธีการต่างๆ เริ่มตั้งแต่ความคิด การวางโครงการที่จะถ่ายทำ ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์บันทึกถึงเหตุการณ์ต่างๆ ภาพยนตร์สารคดี ภาพยนตร์ข่าว ภาพยนตร์ชีวิตครอบครัว ภาพยนตร์บันเทิง ภาพยนตร์โฆษณา เหล่านี้จะต้องคิดเลือกเรื่องที่จะถ่ายทำ การเขียนบท การซ่อมตัวละคร การสร้างฉากและเครื่องแต่งกาย การทำไตเติ้ล การทำเทคนิคพิเศษ การตัดต่อ ตลอดจนการนำมาฉายดู

การที่จะดำเนินการผลิตภาพยนตร์ไปตามกระบวนการต่างๆ เป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับในการผลิตภาพยนตร์ ทั้งนักผลิตภาพยนตร์สมัครเล่นและในระดับอาชีพ และถ้าหากผู้ที่จะผลิตภาพยนตร์ไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการในการผลิตดังกล่าว จะทำให้สิ้นเปลืองทั้งเวลาและที่สำคัญก็คือ งบประมาณ ดังนั้นไม่ว่านักผลิตภาพยนตร์สมัครเล่นหรือระดับอาชีพ ต้องการที่จะถ่ายทำภาพยนตร์ให้ได้ดีจริงแล้ว จะต้องพึงปฏิบัติตามลำดับกระบวนการในการผลิตภาพยนตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักถ่ายภาพยนตร์อาชีพ จะต้องคำนึงถึงกระบวนการในการผลิตอย่างรอบคอบพิถีพิถันกันอย่างจริงจัง ทั้งนี้ก็เพราะผลผลิตจะต้องออกมาอย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นผลในการประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป ดังนั้นนักผลิตภาพยนตร์อาชีพจึงจำเป็นต้องดำเนินการผลิตภาพยนตร์อย่างถูกวิธี และผู้ร่วมงานที่มีความสามารถเข้ามาร่วมในการถ่ายทำภาพยนตร์ทุกๆลักษณะ

กระบวนการผลิตในการผลิตภาพยนตร์โดยทั่วไป สามารถแบ่งเป็นขั้นตอนหรือลำดับได้ดังต่อไปนี้

1. พิจารณาเลือกเรื่อง

สำหรับนักถ่ายภาพยนตร์อาชีพมักจะไม่ประสบปัญหาอะไรมากนัก เพราะนักถ่ายภาพยนตร์อาชีพนั่นจะมีงบประมาณพอที่จะจัดจ้างนักประพันธ์ชั้นดี หรือนักเขียนที่เก่งที่มีประสบการณ์มาเขียนเรื่อง หรืออาจจะสามารถซื้อเรื่องที่พิมพ์ออกจำหน่ายแล้วอย่างแพร่หลาย หรือจะซื้อเรื่องที่แต่งขึ้นเป็นบทละคร เช่น บทละครทางวิทยุกระจายเสียง บทละครทางวิทยุโทรทัศน์ที่ได้พิจารณาแล้วว่าได้รับความนิยมจากประชาชน ซึ่งเหมาะสมที่จะนำมาสร้าง

เป็นภาพยนตร์ ส่วนนักถ่ายภาพยนตร์สมัครเล่นจะมีปัญหาอยู่มาก เพราะไม่ทราบว่าจะสร้างเรื่องเกี่ยวกับอะไรดี หรือจะดำเนินการไปในทางใด ยกเว้นภาพยนตร์ประเภทข่าว (Newsreel) ก็ไม่จำเป็นเท่าไรในการคิด เพราะเหตุการณ์ต่างๆเป็นข่าวซึ่งเกิดขึ้นจริงและเป็นโครงการเรื่องหรือเนื้อเรื่องอยู่ในตัวอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องคิดเลือกเรื่องก่อนที่จะลงมือถ่ายทำ เพียงแค่ประมาณไว้ล่วงหน้าก่อนถ่ายทำว่าจะเลือกถ่ายอะไร มุมใด ถ่ายไกลหรือใกล้ขนาดไหน เพื่อที่จะสามารถเสนอข่าวเหตุการณ์นั้นได้อย่างไร สำหรับภาพยนตร์ประเภทอื่น ผู้ผลิตจะต้องคำนึงถึงเรื่องการเลือกเรื่องก่อนทั้งสิ้น แม้ว่าจะเป็นภาพยนตร์ประเภทสารคดี (Documentary film) ก็ตาม

โดยปกติเนื้อเรื่องสำหรับสร้างภาพยนตร์ โดยทั่วไปมักจะถูกจัดอยู่ในแนวของการขัดแย้งกันระหว่างสองฝ่ายเสมอ คือ ฝ่ายที่ถูกต้อง กับฝ่ายที่ไม่ถูกต้อง การเริ่มเรื่องก็มักจะเริ่มด้วยการเอาวัตถุเอาเปรียบ กลั่นแกล้ง ทำร้ายกันนานาประการ และจะดำเนินความเข้มข้นขึ้นทีละน้อยๆ จนถึงขั้นรุนแรง และทำให้ฝ่ายที่ถูกต้องทนไม่ไหว ต้องใช้สติปัญญาและกำลังเอาชนะฝ่ายตรงกันข้ามได้อย่างรวดเร็วและอย่างคาดไม่ถึง ซึ่งอาจเป็นจุดสุดยอด “ไคลแมกซ์” (Climax) ของเรื่อง หรืออาจจะจบอย่างราบรื่น หรือประสบความสำเร็จ เรียกว่า “แฮปปี้เอนดิ้ง” (Happy Ending) ถ้าจบลงด้วยความเศร้าโศก เรียกว่า “เทรจิดี” (Tragedy) ซึ่งภาพยนตร์ประเภทนี้มักจะถูกสร้างให้ได้ดีและลึกซึ้งได้ยากมาก และภาพยนตร์ที่สร้างชวนขบขัน หรือตลก เรียกว่า “คัมดี” (Comedy)

2. เขียนโครงเรื่อง (Synopsis Treatment)

การเขียนโครงเรื่องนั้น จะเขียนอย่างไรก็ได้ไม่มีกฎเกณฑ์หรือข้อกำหนดที่ตายตัว แต่จะเป็นเรื่องราวที่ผู้จะถ่ายทำภาพยนตร์คิดที่จะบรรจุเข้าไปในภาพยนตร์ของตนว่าจะมีอะไรบ้าง อาจจะมีฉากยาวเพียงย่อหน้าเดียว หรือสองย่อหน้าสั้นๆ เพียงให้รู้เรื่องราวในภาพยนตร์จะดำเนินเรื่องราวไปในทางใดอย่างย่อๆ ดังนั้นผู้เขียนโครงเรื่องจะต้องทราบเนื้อเรื่องอย่างละเอียด แล้วจึงนำแก่นของเรื่องหรือแนวทางของเรื่องมาเขียนเป็นโครงเรื่อง

3. เขียนบทบาทสำคัญ (Paragraph action)

การที่จะกำหนดบทบาทสำคัญต่างๆ จะต้องนำโครงเรื่องที่เขียนได้นำมาพิจารณา โดยดูว่าเรื่องย่อตอนใดควรจะประกอบด้วยบทบาทของผู้แสดง เฉพาะที่สำคัญจริงๆ อย่างไรก็ตาม เริ่มตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่อง และจะต้องลำดับติดต่อกันโดยใช้ความนึกคิดหรือจินตนาการออกมาเป็นภาพเป็นตอนๆ ตามลำดับ

ในการคิดแยกบทบาทจากโครงเรื่องเดิมออกมาเป็นภาพ ผู้เขียนบทจำเป็นจะต้องเขียนให้มีจังหวะของเรื่อง (Tempo) ให้ดำเนินไปอย่างเหมาะสมที่สำคัญจะต้องทำให้มีจุดสุดยอด หรือจุด "ไคลแมกซ์" (Climax) ของเรื่องด้วย ส่วนเรื่องใดไม่มีจุดไคลแมกซ์เลย เรื่องนั้นก็จะมีจุดขีดไปหมด และถ้ามีมากเกินไปก็จะทำให้ความประทับใจของผู้ชมลดน้อยลงไป จุดไคลแมกซ์ที่เหมาะสมควรจะอยู่ตอนท้ายของเรื่อง บทบาทที่กำหนดเหล่านั้นจะต้องมีความต่อเนื่อง (Continuity) หรือดำเนินไปอย่างราบรื่น (Smoot) สอดคล้องกันอย่างมีเหตุมีผล ไม่ยืดขาดขัดขาด จะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายของผู้ชมภาพยนตร์ และไม่รวดเร็วจนผู้ชมภาพยนตร์ติดตามเรื่องไม่ทัน

4. เขียนแยกออกเป็นฉากสำหรับกล้อง (Camera Scene)

เมื่อได้เขียนบทบาทของตัวละครตามโครงเรื่องเห็นเป็นลักษณะของภาพได้แล้ว จากนั้นจะต้องกำหนดภาพเหล่านั้นลงบนฟิล์มภาพยนตร์ ในแต่ละตอนหรือแต่ละฉากก็ยังสามารถแยกแยะบทบาทสำคัญเป็นบทบาทย่อยๆ เพื่อจะแสดงความเคลื่อนไหวหรือการทำทางของผู้แสดงได้โดยละเอียดจากแง่มุมต่างๆ ได้อีกมากมายเพื่อที่จะถ่ายทอดบทบาทเหล่านั้นลงไปเป็นภาพยนตร์อย่างต่อเนื่อง และจะทำให้ผู้ถ่าย ภาพยนตร์สามารถดำเนินการถ่าย ภาพยนตร์ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะเป็นผลให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ดีหรือเกิดความซาบซึ้ง

ECU
(extreme close-up)

CU
(close-up)

MCU
(medium close-up)

MS
(medium shot)

ในศิลปะทางภาพได้ดีอีกด้วย ในบทบาทย่อยจะต้องค่อยๆ เปลี่ยนแปลงบทบาทไปที่ละน้อยๆ ตามจากนั้นๆ การเปลี่ยนแปลงนี้ย่อมจะเป็นการส่งเสริมบรรยากาศและสร้างอารมณ์ให้แก่เรื่องได้ดียิ่งขึ้น การเปลี่ยนแปลงจะต้องไม่ผิดธรรมชาติหรือรวดเร็วจนเกินไป ทั้งนี้ก็เพื่อให้การดำเนินเรื่องได้แสดงออกมาอย่างต่อเนื่องกันสนิทแนบเนียน ไม่กระโดด การเปลี่ยนจาก เปลี่ยนมุมกล้อง ระยะเวลาการถ่าย หรือเปลี่ยนที่ตั้งกล้อง จะทำให้ผู้ดูหรือผู้ชมไม่จำเจเกิดความเบื่อหน่ายโดยเปลี่ยนจากจากถ่ายไกล Long Shot (LS) เป็นถ่ายในระยะปานกลาง Medium Shot (MS) หรือถ่ายใกล้ Close - up (CU) โดยเปลี่ยนมุมกล้องไม่ให้ซ้ำกัน แต่ให้มีบทบาทอย่าง

MLS
(medium long shot)

LS
(long shot)

ELS
(extreme long shot)
or wide shot)

เดียวกันต่อเนื่องกัน เพื่อให้ผู้ชมมองเห็นบทบาทใน
ระยะใกล้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีฉากที่
สามารถสร้างให้มีความละเอียดเพิ่มได้อีก เช่น การ
ถ่ายในระยะใกล้มาก Extreme close - up (ECU) ,
การถ่ายในระยะปานกลางแต่ค่อนข้างใกล้ Medium
close - up (MCU) , การถ่ายในระยะปานกลางแต่
ค่อนข้างไกล Medium long Shot (MLS) , การถ่าย
ระยะไกลมาก Extreme long Shot (ELS) ความต่อ
เนื่องในบทบาทที่แตกต่างกันในแต่ละฉากแต่จะอยู่
ในตอน "ซีควนซ์" (Sequence) เดียวกันจะต้องให้

ผสมผสานต่อเนื่องกลมกลืนกันโดยไม่มีบทบาทหรือท่าทางขัดกันเลย ส่วนความต่อเนื่องของ
สถานที่ก็อาจจะใช้วิธี "แพน" (Pan) กล้อง

5. เขียนเป็นบทถ่ายภาพยนตร์ (Shooting script, Working script)

บทถ่ายภาพยนตร์ เป็นสิ่งที่ถ่ายถอดจากตัวหนังสือให้เป็นภาพ เช่น
ลักษณะของมุมภาพ ลักษณะของการเคลื่อนไหว ลักษณะของแสง ระยะของการถ่าย ตลอด
จนถึงเสียงด้วย ทั้งบทคำพูดหรือคำบรรยาย เสียงประกอบอื่นๆ เพื่อที่จะให้ผู้อำนวยการแสดง
หรือผู้กำกับบท และผู้ถ่ายภาพยนตร์ ดำเนินการได้อย่างถูกต้อง ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้
เขียนบท

บทถ่ายภาพยนตร์ในแต่ละฉากจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เลขกำกับฉาก (Scene number)

จะเป็นสิ่งที่บอกให้ทราบว่าจะฉากนั้นลำดับอยู่ตรงไหน และสะดวกที่จะ
ลำดับตัดต่อหรือเรียงลำดับภาพต่างๆ เข้าได้อย่างถูกต้อง

2. สถานที่ของฉาก (Location of the shot)

เพื่อให้ผู้อำนวยการแสดง ผู้กำกับ และผู้ถ่ายภาพยนตร์ ได้ทราบว่า
ต้องไปถ่ายทำบริเวณใด และจะต้องเตรียมอุปกรณ์ประกอบอื่นๆ หรือจัดฉาก (Set, Setting)
เพื่อให้บรรยากาศน่าติดตาม และเกิดความประทับใจของผู้ชม

3. บทบาทของผู้แสดง (Acting)

เพื่อให้ผู้อำนวยการแสดงและผู้กำกับบททราบถึงกริยาท่าทางของผู้แสดงจะต้องแสดงอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวผู้แสดงเองจะต้องทราบบทบาทของตนเอง โดยมีผู้กำกับคอยควบคุมการแสดงตามเนื้อเรื่องหรือตามบทที่ผู้เขียนได้เขียนไว้

4. ลักษณะของการถ่าย (Type of camera shots)

เป็นระยะของภาพในระยะต่างๆกัน เช่น ถ่ายระยะไกล (LS) ถ่ายในระยะปานกลาง (MS) และถ่ายในระยะใกล้ (CU) เป็นต้น เพื่อให้ผู้ถ่ายจะได้ทราบ และติดตั้งกล้อง เลือกมุมภาพในลักษณะต่างๆกันได้ถูกต้อง

5. มุมกล้อง (Camera angle)

ในสถานการณ์ต่างๆบางครั้งผู้เขียนบท หรือผู้กำกับมีความต้องการให้ภาพยนตร์สามารถสื่อต่อผู้ชมให้ได้ทั้งแง่มุมต่างๆ และในแง่ศิลปะด้วย นั่นคือการตั้งมุมถ่ายของกล้องภาพยนตร์ในมุมสูง (High angle) มุมต่ำ (Low angle) ระดับสายตา (Eye level)

6. ความยาวของฟิล์มที่ใช้ (Film length)

ความยาวของฟิล์มถ่ายภาพยนตร์จะนิยมบอกระยะทางเป็นจำนวนฟุต หรือจะบอกเป็นจำนวนเวลา คือ "วินาที" ก็ได้ หรือจะบอกทั้งสองอย่าง คือ ทั้งจำนวนฟุตและจำนวนเวลา ผู้ถ่ายทำ ภาพยนตร์จะสามารถทราบว่าจะใช้ฟิล์มความยาวไปแล้วเท่าไร และยังมีเหลืออยู่อีกเท่าไร หรือใช้เวลาไปเท่าไร เหลือเวลาอยู่อีกเท่าไรในการถ่ายทำต่อไป ซึ่งจะเป็นการง่ายสำหรับผู้กำกับและผู้ตัดต่อที่จะกำหนดความยาวของฟิล์มจะใช้ระยะเท่าไร หรือจะใช้เวลาเท่าไร

7. ลักษณะภาพพิเศษ (Spacion effaec)

ผลของภาพพิเศษเป็นภาพที่สร้างขึ้นในลักษณะต่างๆกัน เกิดขึ้นจากในขณะถ่ายทำ และหลังจากการถ่ายทำ เช่น มุมของแสงสว่าง แฉกกรองแสง ภาพพลิกแพลง เป็นต้น ที่จะนำมาเข้าในฉากใดๆ ซึ่งจะทำให้ในฉากนั้นจะมีความแตกต่างจากฉากอื่นๆ เนื่องจากผู้เขียนบท หรือผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการที่จะสื่อความหมายหรือสร้างบรรยากาศหรือต้องการเน้นให้ผู้ชมได้ชมให้เกิดความประทับใจมากขึ้น

8. กำหนดสถานที่ถ่ายทำ (Location plot)

การกำหนดสถานที่ก็เพื่อความสะดวกของผู้อำนวยความสะดวก, ผู้กำกับและผู้ถ่ายภาพยนตร์ จะได้ทราบว่าฉากใดจะต้องถ่ายที่ใด หรือจากอื่นๆที่จะต้องถ่ายในสถานที่เดียวกัน แม้ว่าฉากต่างๆอยู่กันคนละวัน คนละเวลาไม่ตามลำดับฉาก ก็สามารถถ่ายทำได้ในคราวเดียวกันจนเสร็จสิ้น ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องย้อนกลับมาถ่ายในสถานที่นั้นใหม่อีกในภายหลัง จะเป็นการประหยัดเวลาในการถ่ายทำได้มาก โดยไม่ต้องขนย้ายนักแสดง เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ อีกทั้งจะประหยัดเรื่องของงบประมาณได้อีกด้วย และหลังจากถ่ายทำเสร็จเรียบร้อยแล้วก็สามารถที่จะนำฟิล์มมาตัดต่อลำดับภาพเสียใหม่ตามเนื้อเรื่อง หรือลำดับฉากตามหมายเลขในบทภาพยนตร์ได้

9. กำหนดตัวผู้แสดง (Casting)

ในการกำหนดตัวผู้แสดง ถ้าเป็นภาพยนตร์อาชีพ การสรรหาตัวแสดงจะไม่ค่อยมีปัญหาอะไรมากนัก เพราะมีนักแสดงอาชีพอยู่แล้วและเข้าใจในบทบาทต่างๆได้ไม่ยากนัก ไม่ลำบากใจแก่ผู้อำนวยการหรือผู้กำกับภาพยนตร์ สำหรับภาพยนตร์สมัครเล่นนั้นเป็นการลำบากมากหลายเท่า เพราะผู้แสดงไม่ใช่นักแสดงอาชีพ จะเข้าใจต่อเรื่องราวหรือบทบาทที่กำหนดในบทภาพยนตร์ได้ แม้จะแสดงได้ก็มักจะแสดงไปด้วยบทบาทที่เก้งก้าง ไม่เป็นธรรมชาติ จึงเกิดความที่ไม่มีคุณภาพ หรือผู้ชมไม่เข้าใจและไม่เกิดความประทับใจของ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ เพราะฉะนั้น ผู้อำนวยกาการ ผู้กำกับหรือผู้ถ่ายทำ จะต้องคัดเลือกผู้แสดงอย่าง พิถีพิถัน ให้เหมาะสมกับบทจริงๆ ทั้งในเรื่อง เพศ วัย รูปร่าง ลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ ท่าทาง ให้มากที่สุด

10. ฝึกซ้อมตัวผู้แสดง (First rehearsal)

เป็นการประชุมผู้แสดงทั้งหมด หรือเป็นการซักซ้อมครั้งแรก โดยให้ผู้แสดงได้ดูทำความเข้าใจต่อบทภาพยนตร์ (Shooting Script) เพื่อที่ตัวผู้แสดงเองจะได้ทราบว่าจะแสดงในฉากใดบ้าง และจะต้องแสดงท่าทางอย่างไร ผู้แสดงอาจจะซักถามในฉากใดฉากหนึ่งที่ผู้แสดงไม่เข้าใจ ต่อผู้อำนวยการแสดง (Director) ผู้แสดงอาจลองซ้อมท่าทางต่างๆให้ตรงกับบทบาทในบทลำพังตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องรวมซ้อมกับคนอื่น ผู้แสดงจะสมมุติเหตุการณ์เอาเอง และจะมีผู้อำนวยการคอยให้คำแนะนำอยู่ตลอดเวลา

11. ฝึกซ้อมบทบาทในแต่ละฉาก (Bit rehearsal)

การซ้อมในครั้งนี้จะเป็นการซ้อมผู้แสดงเป็นฉากๆ โดยไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับฉากจะซ้อมฉากไหนก่อนก็ได้ แต่จะต้องซ้อมร่วมกันกับตัวผู้แสดงคนอื่นที่กำหนดในแต่ละฉาก สำหรับฉากและอุปกรณ์ประดับฉากจะยังไม่จำเป็นต้องมีครบตามที่กำหนดไว้ในบท จะใช้อุปกรณ์อื่นสมมุติแทนก็ได้ การซ้อมบทบาทในขั้นนี้จะต้องกระทำเรื่อยไปจนครบทุกฉาก และครบตัวผู้แสดงทุกคน ถ้าในฉากใดที่ผู้แสดงยังแสดงไม่ได้เหมาะสมกับบทบาท ก็อาจจะต้องมีการซ้อมการแสดงในฉากนั้นๆหลายๆครั้ง จนกว่าผู้แสดงจะสามารถแสดงได้ดีครบทุกคน

12. ฝึกซ้อมตัวผู้แสดงทั้งเรื่อง (Timing rehearsal)

เมื่อได้ฝึกซ้อมผู้แสดงแต่ละฉากได้ดีทุกคนแล้ว ต่อไปก็ดำเนินการฝึกซ้อมผู้แสดงทั้งเรื่อง เพื่อที่จะวางแผนในการดำเนินเรื่อง พร้อมกับจับเวลาในการแสดงว่ามีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันมากน้อยเพียงใด ส่วนใดอาจจะต้องจัดหรือปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสมทั้งตัวแสดงและบทภาพยนตร์ ส่วนฉากยังไม่จำเป็นต้องใช้ฉากจริงหรืออุปกรณ์ประดับฉาก พร้อมทั้งเครื่องแต่งกายของตัวแสดงยังไม่ต้องใช้ แต่ผู้แสดงจะต้องแสดงบทบาทอย่างจริงจังตรงตามบท ผู้กำกับหรือผู้อำนวยการจะคอยสังเกตของผู้แสดงตามบทบาทอยู่ตลอดเวลา ถ้าหากผู้แสดงยังแสดงไม่ถูกต้องหรือไม่สมบทบาท ผู้กำกับและผู้อำนวยการจะคอยให้คำแนะนำ หรือแก้ไขทั้งตัวผู้แสดงและบท ตลอดทั้งเรื่อง

13. ปรับปรุงบทภาพยนตร์ (Script Correcting)

เมื่อผู้กำกับและผู้อำนวยการได้พิจารณาแล้วว่าภาพยนตร์ตอนใดที่ไม่เหมาะสม เห็นควรที่จะต้องปรับปรุง หลังจากได้ให้ผู้แสดงได้แสดงลองดูทั้งเรื่องแล้ว จึงนำบทไป

ปรึกษาหารือกับผู้เขียน (Script writer) โดยให้ความคิดเห็นของตน ถึงเรื่องที่สมควรแก้ไข ดัดแปลงบท แล้วดำเนินการแก้ไขบทให้ดียิ่งขึ้นไป การแก้ไขบทอาจจะแก้ไขเฉพาะจาก เฉพาะ ตอน หรืออาจจะแก้ไขบททั้งหมดก็ได้ และเตรียมการขั้นต่อไป

14. เตรียมอุปกรณ์ประดับฉาก เครื่องแต่งกายของผู้แสดง (Preparing Property and Costume)

เมื่อได้แก้ไขบทภาพยนตร์จนสมบูรณ์แล้ว ก็เริ่มเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ได้ โดยเริ่มต้นออกแบบฉาก และเครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆที่จะนำมาประกอบฉาก (Set, Setting) จัดหามาสร้างเอง หรือจัดซื้อมารวบรวมไว้ ชุดเครื่องแต่งกายผู้แสดง, ช่างแต่งหน้า, กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ที่ให้แสงสว่างต่างๆที่จำเป็น ทุกอย่างจะต้องจัดเตรียมไว้ให้พร้อมที่จะเรียกใช้ได้ทันที และนอกจากนี้แล้วที่ลืมไม่ได้คือ " ป้ายบอกฉาก " (Scene slate)

หรืออาจจะเรียกสั้นๆว่า "สเลต" (Slate) ป้ายบอกฉากนี้มีลักษณะเป็นแผ่นสี่เหลี่ยม ซึ่งทำจากกระดานไม้อัด หรืออาจจะใช้กระดานชนวนก็ได้ ด้านบนของแผ่นจะมีไม้หรือวัสดุที่เป็นท่อน โดยปลายด้านหนึ่งจะถูกยึดติดกับขอบมุมกระดาน แต่จะต้องมีการขยับขึ้นลงได้ กระดานนี้จะทำหน้าที่ บอกเลขที่ของฉาก (Scene) บอกเลขครั้งที่ถ่าย (Take) บอกชื่อเรื่องว่าเป็นเรื่องอะไร (Title) และ ครั้งที่ที่เดินกล้องถ่ายในฉากนั้นๆ เพื่อที่จะบอกให้ผู้ตรวจฟิล์มภาพยนตร์ ผู้ตัดต่อและผู้ลำดับภาพ (Film

editor) ทราบว่า ภาพยนตร์ชิ้นนั้นๆ (Strip) เป็นฉากที่เท่าไร ถ่ายครั้งที่เท่าไร ชื่อเรื่องอะไรของแต่ละฉาก ใช้ได้หรือใช้ไม่ได้ ถ้าใช้ได้ก็จะเรียงลำดับฟิล์มชิ้นนั้นเข้าม้วนฟิล์มที่ใช้ได้ ส่วนที่ใช้ไม่ได้ก็จะตัดทิ้งไป หรือเก็บไว้ใช้ภายหลัง สเลตจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้ลำดับภาพ หรือผู้ตัดต่อภาพได้ประหยัดเวลาในการเรียงลำดับภาพแทนที่จะมาม้วนค้นหาในแต่ละฉาก แต่ละตอน และจำนวนครั้งที่ถ่ายทำ

15. ลงมือถ่ายจริง (Shooting)

จากลำดับขั้นตอนทั้งหมดถ้าได้จัดเตรียมอย่างสมบูรณ์แล้วก็จะเริ่มถ่ายทำจริง ดังนั้นในขั้นนี้ผู้ถ่ายทำภาพยนตร์จึงจำเป็นที่จะต้องทุ่มเทความมานะ ความพยายาม ความตั้งใจจริง และความรู้ความสามารถในการถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งหมดที่มีอยู่ ให้แก่การดำเนินงานในครั้งนี เพื่อที่จะทำให้ภาพยนตร์ที่ผลิตขึ้น ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพที่ดีได้ตั้งใจไว้ แต่ถ้าการดำเนินในขั้นนี้บกพร่องก็ย่อมหมายความว่า ความคิด แรงงาน การลงทุนที่ใช้ลงไปทั้งหมด ตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้าย ย่อมพลอยเสียหายไปด้วย การดำเนินการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นเรื่องใหญ่มาก แม้จะมีการเตรียมการตั้งแต่ขั้นแรกดำเนินมาดีหมดแล้วก็ตาม แต่ถ้าขั้นลงมือถ่ายบกพร่อง ภาพยนตร์ที่ดี ผู้แสดงดี แต่การถ่ายทำใช้ไม่ได้ ภาพยนตร์เรื่องนี้ก็จะหมดค่าลงทันที

กระบวนการผลิตภาพยนตร์จะเป็นกระบวนการที่ละเอียดละออทุกขั้นตอน ซึ่งถ้าขาดหรือบกพร่องในส่วนใด กระบวนการผลิตภาพยนตร์ก็จะเกิดปัญหาขึ้นทันที โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ผลิตภาพยนตร์สมัครเล่นที่ยังไม่มีประสบการณ์ จะดำเนินการผลิตภาพยนตร์ไปด้วยความลำบาก ดังนั้น ผู้ผลิตภาพยนตร์สมัครเล่นจะต้องศึกษากระบวนการต่างๆ อย่างละเอียด รอบคอบอย่างต้องแท้ ส่วนผู้ผลิตภาพยนตร์อาชีพ มักจะไม่ค่อยเกิดปัญหาอะไรมากนัก เพราะได้ถ่ายทำภาพยนตร์มาแล้วมากมาย ผ่านอุปสรรคและปัญหาต่างๆ รู้ว่าต้องแก้ทางด้านใดบ้าง ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้น ก็มักจะถูกแก้ไขได้ในระยะเวลาอันสั้น